

El poder de les paraules

MARCEL FITÉ

Què és, aquest bombardeig de sentències barroeres i miserables que no té aturador? Primer va ser aquell que volia enviar la Guàrdia Civil. Després aquella que deia que ens farien fora d'Europa, de l'euro i de la Via Làctia. Més tard aquella altra que deia que per a dur a terme el divorci hi havien d'estar d'acord tota la família, els sogres de la dona maltractada, els fills, el marit maltractador, els altres sogres, la cunyada i la portera de l'escala, tot-hom: «Perteneces a toda la familia y tú sola no puedes decidir, lo siento, pero nos perteneces, cariño.» Ara un tal Lara diu que sap de bona tinta que **la independència és impossible** (futur títol d'un pròxim premi Planeta?).

Sempre que sento tants escarafalls i bajanades (per què no parlen de votar, que és el que la gent vol, d'una punyetera vegada?) em recordo d'una faula dels inques. M'agradaria haver-la poguda llegir en quítxua, la llengua

que els espanyols van destrossar ara fa segles, al mateix temps que els robaven l'or, la plata, la cultura i la vida.

«Temps era temps hi havia una parella de galls dindis que tenien una colla de pollets. La parella vivien molt feliços amb la seva pollicada, però aviat van començar a sorgir problemes. Un dels pollets els va sortir inquiet de mena, una mica estarrabaldat. Un fill amb problemes, vaja.

»Aquell gall dindi tenia sortides molt estranyes. Un dia se les va envetar que volia volar. La seva mare, però, el va convèncer que no ho fes: «És impossible, fill meu; tu ets un gall dindi i els galls dindis no volen.» El pobre gall dindi, amb el cap entre les ales, es va oblidar del tema per una temporada.

»Una altra vegada, que passaven a prop d'un penya-segat molt abrupte, el gall dindi estarrabaldat va dir que s'hi volia llançar. Els seus pares i germans es van esgarriar: «Et mataràs, ets boig,

aniràs contra les roques...!» El pobre gall dindi, una vegada més, es va oblidar del tema i, convençut que no estava fet per a volar, ja no en va tornar a parlar més.

»Tan eixalat va quedar que ja no va fer res de bo en la vida. Mentre els seus germans treien un plomatge il·lustrós, estarrufat i llüïen unes cues de ventall que semblaven per a anar a l'òpera, ell es va anar quedant arronsat, esprimit-xat, aperduat, fins que es va posar malalt i es va morir de tristor.

»Va ser una llàstima, perquè al cap de molt poc va passar un còndor amb la idea de recuperar el seu fill. Resulta que, un temps enrere, aprofitant una distracció de la mare lloca, havia deixat un ou al niu dels galls dindis perquè l'hi covessin, tal com solen fer també alguns ocells d'aquesta altra banda del mar. Però el seu fill no hi era. S'havia mort de ganes de volar. Havien aconseguit fer-li creure que era **impossible**. També ho sabien de bona tinta.» ♦

PLAERS D'AMETLLA

Trias Galetes - Biscuits SA

Ctra. de Sils, 36
17430 Santa Coloma de Farners
Tel. 972 84 12 13
www.trias.cat